

РОМАНОВЪ. Най добре би било.

ЕЛЕНА. /къмъ слугинята/ Кажи на Андрей, че го викаме да дойде при насъ.

СЛУГИНЯ. Добре госпожо. /излиза/

ЛИЛИЯ. А ние, да останеме ли тука.

ЕЛЕНА. Г-дата иматъ работа съ Андрей и мисля, че сама трѣбва да се досетишъ. /бавно и неохотно излизатъ Лилия и Мира/

ПРЕДСЕД. При тѣзи нажежена атмосфера, какъ мислите да започнете?

РОМАНОВЪ. Ние трѣбва да бъдемъ артисти, г-нъ председателъ и сами да си създаваме атмосфера.

ПОПОВЪ. Неотговарямъ за резултата.

РОМАНОВЪ. Ти най много трѣбва да помогнешъ сега. Ти си баща и все имашъ надъ него влияние.

ПОПОВЪ. Казахъ ви, именно защото съмъ баща и вече познавамъ Андрей, че нищо нема да постигнемъ.

ПРЕДСЕД. До колкото можете, най-после -наложете и Вие вашия бащински авторитетъ.

/влива Андрей/

АНДРЕЙ. Викали сте ме. Не бихъ дошелъ, но помислихъ че ще си въобразите какво азъ се страхувамъ. Ако има нещо да кажете, побързайте защото бързамъ.

ПОПОВЪ. Защо бързашъ Андрей!

АНДРЕЙ. Отивамъ си. Въ стаята е опакована моята ст